ченія си заедно съ Милоша Храбаковски, а слѣдъ нѣхъ Великия дю Перисоа и Шекаръ де Кемзиръ; а императора да бди върху онія които ще отпаратуваръ.

536. Тогава нѣ основали парадиціи си коне и се начина на бойнѣтѣ и ако нѣ веде не заимаръ хората на борила, сиреч бой ще бѣде урасен и ужесенъ, нѣй какъ вие ще може да чуеръ за него. Тогава бойнѣтѣ редове се приближиха къ образнѣтѣ страни, каръ се наредиваха въ добръ редъ и войнѣтѣ бѣжеше едни до други, щото можаха лесно да се видаръ. Денѣтъ бѣ прекрасенъ, какъ вие вече чухте и власитѣ засвириха съ трубѣтѣ си; а капелана (военовия свѣщенникъ) Фрилихъ, който держеше въ рѣка кръста на изкупителя, почна тогава да отпѣе молебенъ....

539. Когато капелана свърши молебена си и когато показа кръста на ~~спасителя~~ котто спасителя е страдалъ и починалъ, за да изкупи хората, онія които трябваше да се вмѣкнатъ първи по командата му, когато чаитѣ за увѣрено и уникатно, вече въ свѣтилкѣ, съ опуснаръ шарфаръ, мушва конѣ си съ шпори викайки: Гроба Господенъ! нѣвѣрни ~~на~~ потиснѣли. И нѣ срѣщнаха власитѣ